

Manel Ferrer Ferrer
Grup Municipal PCPB

Remor de fons

Ara ja hem entrat en la recta final de la nostra legislatura i podreu anar veient els diferents posicionaments de les formacions polítiques. Toca començar a desmarcar-se i diferenciar-se. Ja us podem assegurar que la PCPB, els seus regidors/es i la Sílvia al capdavant, continuem i continuarem fent el que hem vingut a fer, preocupar-nos per la nostra ciutat oblidant el joc brut dels qui volen cansar-nos i desgastar-nos, tot i que és legítim en política. Algunes formacions faran servir raons econòmiques: els hi han quedat 11 milions del pressupost 2017, diran. Qui digui això, no us informará que el deute l'hem reduït, voluntàriament, gairebé a zero, que això ens permet no pujar impostos durant 2018 i invertir tots els recursos pel bé de Barberà i no pel benefici d'entitats financeres. No us ho diran perquè a aquestes persones els preocupa més el seu melic que el de la nostra ciutat. Com no pot ser d'altra manera, reconeixem que són altres circumstàncies i èpoques, però en els nostres pressupostos no trobareu vendes fantasmes de naus industrials, ni aportacions d'empreses que no arriben mai. Hi trobareu treball i idees clares, amb licitacions, pressupostos comparatius i millora de condicions, per a tenir la certesa que es paga un preu just. Encara estem netejant les accions viciades de governs anteriors i això ens fa consumir molt temps i esforços. Fem que la nostra gestió sigui clara, decidida i sempre pensant en la millor opció per a la nostra ciutat. Volem tenir un agraïment especial a totes les persones treballadores de l'Ajuntament per la seva bona feina, el seu consell i la paciència davant la nostra insistència i vehemència per a fer les coses el més aviat possible. Òbviament d'altres entraran en discussions estèrils i poc clares, barrejant el que ells diuen "política gran", que els hi dona temps d'escollir-se a sí mateixos, parlar de com solucionar grans tòpics, però que té poc a veure amb una política municipal, si em permeteu, amb minúscula, propera i casolana. Tots els qui conflueixin amb els nostres objectius ens trobaran disposats a parlar i negociar, els qui no, poden seguir imaginant que el Ple Municipal és el Parlament de Catalunya o el Congrés dels Diputats o si tenen més imaginació el Parlament Europeu. Nosaltres anirem sense aclucalls posant la mirada sempre endavant sense desviar-nos per molta tempesta i remor de fons que hi hagi al voltant.

Bona diada de Sant Jordi

Sandra Ramos Montesinos
Grup Municipal Junts per Barberà

Política de canvi o recanvi?

Iniciem la recta final del mandat i encetem el darrer any. Algunes ja han iniciat el mode campanya electoral, altres continuem treballant per la ciutat i assolir els objectius amb els quals ens vam comprometre quan ens vam presentar a les eleccions municipals al 2015. Tres anys han passat ben bé i s'ha de dir que no ens ha tocat un mandat gens fàcil. El context econòmic, social i polític ha provocat haver de fer una sèrie d'equilibris, sovint difícils de justificar, però sempre en benefici de la defensa i garantia dels drets fonamentals dels i les barberenques. La política local és la política més pròxima, ja que permet el contacte directe amb la realitat social i des d'on s'actua en primera instància per donar solució i garantir serveis als municipis. Per altra banda, és la menys visible ja que el poder mediàtic se l'emporta en gran part l'actualitat política del Parlament i el Congrés. Són molts els canvis que hem anat consolidant al llarg d'aquests quasi tres anys amb la nostra confluència impulsada per Podem, EAB-CUP i Procés Constituent dins del govern local i encetem aquest darrer any més compromeses encara en la defensa dels drets socials i bàsics dels i les ciutadanes, però no a qualsevol preu. En aquesta darrera etapa que ens queda per finalitzar mandat, cal fer balanç, cal prioritzar, cal valorar. Quan des de certs espais polítics s'inicia ja la dinàmica de campanya, és el moment en el qual ens veiem les vertaderes cares, quan descobrim el que hi ha darrera les màscares dels qui s'autodenominen l'esquerra progressista, però en realitat ens trobem més aviat amb una ideologia conservadora, focalitzada en rancors no superats i que s'emparen en el poder suprem de la vara per fer i desfer al més propi estil imperialista i servint-se dels mitjans propis municipals per dur a terme aquesta campanya. Cal valorar des de cada espai quins són els seus objectius dins la política municipal, cal pensar si realment es volia fer política de canvi o de recanvi? Nosaltres ho tenim molt clar, vam irrompre a les institucions per canviar-les, per posar-les al servei de les persones, per dur a terme una política on el pilar fonamental fos la radicalitat democràtica, la participació ciutadana i la lluita per garantir els drets fonamentals dels i les ciutadanes i no pas una professionalització. Exemple d'això ha estat el compromís amb el nostre codi ètic en el que establim els nostres sous en tres salaris mínims interprofessionals bruts i una limitació de mandats, a més de la rotació de la portavocia, que pròximament tornarà a canviar a partir del mes de maig. Ens mantenim compromeses a continuar apostant per les polítiques socials, el Feminisme, la defensa del medi ambient, la lluita contra el maltractament animal, la democràcia real, la sobirania popular i tota una sèrie de valors que ens van fer participar activament en política i volem continuar promovent, lluitant i defensant aquests valors, sigui des de la posició que sigui.

Ens mantenim fidels als nostres valors i compromeses a continuar defensant-los sense renunciar a res, a la política no tot ha de valer.

Pere Pubill i Linares
Grup Municipal ERC

La gent d'Esquerra no defallim!

Esquerra Republicana de Catalunya, ha patit la repressió ferotge per part de l'Estat Espanyol durant els seus 87 anys d'història com cap altre partit. Cal fer una mirada al passat, al present i al futur, i cal fer-la amb serenor. En el **Passat**, una quarta part dels 70.000 militants d'ERC dels anys 30 van ser empresonats, afusellats o van morir a la guerra, hem hagut de persistir a l'exili, de patir l'empresonament de dos governs o l'afusellament del nostre president el 1940. L'any 1934, pels "fets d'octubre" l'Estat suspèn l'autonomia, condemna a 30 anys el govern i l'empresona. Els comandaments dels Mossos, són condemnats a mort per ser fidels a la Generalitat, però els hi rebaixen la pena a 30 anys de presó. L'any 1940, acabada la Guerra Civil, dels 700 militants que van ser executats, 60 eren alcaldes. El 15 d'octubre, afusellen el President Lluís Companys, detingut per la Gestapo i entregat a Franco.

En el **Present**, tenim a la presó al President del partit i Vice President del Govern Oriol Junqueras, als Consellers Raül Romeva, Dolors Bassa i a la Presidenta del Parlament Carme Forcadell sense haver tingut cap judici. Exiliada la Secretaria General, Marta Rovira, i consellers com en Toni Comin, Meritxell Serret, o apartats de la política com Carles Mundó. Clarament ens volen derrotats, morts políticament, humiliats. No han après res. Esquerra sempre es torna a aixecar, per dura que sigui la caiguda. Només cal recordar les paraules de l'Oriol Junqueras: *"Sabem que abans que nosaltres, molta altra gent ha resistit per fer que nosaltres estiguéssim aquí. Per a ells la victòria que anhelem va ser impossible. I la seva victòria va ser resistir i donar-nos l'oportunitat a nosaltres de poder guanyar. Som el fruit de moltes derrotes, però som la llavor de totes les victòries"*. Sempre ens tornem a aixecar, sempre.

Agraïm les mostres de recolzament que estem rebent de la ciutadania de BdV, preocupada per l'estat dels nostres presos.

En el **Futur** que ja és present, la gent d'Esquerra continuem amb fermesa i convicció, defensant els valors republicans. Seguim i seguirem exigint l'alliberament dels presos polítics, seguirem lluitant per tenir una república social sense corrupció, que no atorgui privilegis a qui ens roba i ens empresona; lluitarem per fer vèncer la democràcia per sobre del feixisme que ens retalla els Drets, que ens vol callats, que ens vol de genolls sota la seva voluntat. L'esperit de l'1 d'octubre ens manté esperançats, fermes, alçats i combatius.

Antonio Baéz Balbuena
Grup Municipal PSC-CP

Por unas pensiones dignas

Estos últimos meses estamos viendo y asistiendo al clamor creciente y mayoritario de las personas pensionistas en nuestro país, que reclaman un incremento de las pensiones de acuerdo con el coste de la vida, así como un sistema que garantice unas pensiones dignas presentes y futuras. Desde el PSC, junto con otras organizaciones y asociaciones suscribimos esta reclamación y manifestamos nuestro compromiso de DEFENSA DEL SISTEMA PÚBLICO DE PENSIONES. La pensión pública es un derecho. La propia Constitución reconoce en su artículo 50 que los poderes públicos garantizarán, mediante pensiones adecuadas y periódicamente actualizadas, la suficiencia económica a los ciudadanos durante la tercera edad. Dicho de otra manera, es el Estado quien debe velar por los derechos de la ciudadanía, especialmente por los de las personas más vulnerables. Los derechos se garantizan desde el ámbito público, y esto es así, porque ese ámbito público los sostenemos con nuestra contribución. Derivar este derecho al sector privado, como pretende el gobierno del PP supone que deje de ser un derecho de todas las personas.

Asimismo, es el Estado quien debe garantizar la suficiencia económica de los pensionistas, como también establece la Constitución, y garantizar esa suficiencia, entre otros, requiere asegurar la revalorización real de las pensiones, tomando como referencia el IPC, y proveer los recursos necesarios para la sostenibilidad del sistema y la suficiencia de sus prestaciones. Lo que implica necesariamente la sustitución del índice de revalorización de pensiones actual por una fórmula de revalorización que garantice el mantenimiento del poder adquisitivo de las pensiones actuales y futuras.

Por supuesto tampoco estamos de acuerdo con el "famoso" factor de sostenibilidad, no podemos ni debemos consentir que nuestras pensiones fluctúen en función de las defunciones del año anterior como pretende el gobierno y su ministra Fátima Báñez. No se puede vincular la pensión inicial a la esperanza de vida, lo dije no hace mucho en un pleno, y no iba errado, según el PP o te mueres a causa de una enfermedad, o te mueres de hambre, pero si por ellos fuera, ya no nos moriríamos de viejos.

Es imprescindible, asimismo, que se incrementen las pensiones mínimas y las pensiones no contributivas y SOVI hasta conseguir cuantías suficientes y adecuadas en cada caso, para garantizar un nivel de vida digno y adecuado a todas las personas pensionistas de nuestro país. Pero ojo, que no nos olvidamos de las pensiones de viudedad, hay que elevar la base del cálculo al 60% ya, y cumplir así la ley 27/2011

Exigimos un pacto de estado suscrito por todos los partidos políticos del arco parlamentario y con la participación de todos los actores sociales, que garantice un sistema de pensiones dignas, fiable y duradero, y que se marque como objetivo común la sostenibilidad y la suficiencia de las pensiones actuales y futuras.

Jaime Fernández Pérez
Grup Municipal PP

40º Aniversario de la Constitución Española

El Ayuntamiento de Barberà menosprecia nuestra Constitución al homenajear la de la II República

Este año celebramos el 40º aniversario de nuestra Constitución, que ha sido precisamente la base de la concordia que ha hecho de España el país que más ha progresado en términos de crecimiento, de libertades, de igualdad y desarrollo territorial. La Constitución Española de 1978 ha sido la única de la historia de España que se ha sometido a referéndum. Desde el Partido Popular hacemos una defensa de la Carta Magna no solo frente a los separatistas sino también frente al "cuestionamiento" al que la someten "los adanes de la política". Hoy la cuestionan básicamente quienes no tuvieron nada que ver con aquel proceso, y quienes han pretendido hacer de las cicatrices y las heridas que causó la crisis económica el elemento fundamental de su estrategia política.

A estas alturas, es obvio que la Constitución republicana de 1931 fue mala para España, pues llevó a una guerra fratricida, e incluso sus redactores lo sabían. Las opiniones de los dirigentes republicanos de aquella época fueron muy claras: Alcalá-Zamora afirmó: "[La Constitución] se dictó sin mirar a la realidad nacional. Se procuró legislar obedeciendo a teorías, sentimientos e intereses de partido, sin pensar en esa realidad de convivencia patria, sin cuidarse apenas de que se legislaba para España". Y añadirá: "Fue una Constitución que invitaba a la guerra civil; desde lo dogmático, en que imperaba la pasión sobre la serenidad justiciera, a lo orgánico, en que la improvisación, el equilibrio inestable sustituían a la experiencia, a la construcción sólida de poderes". Lerroux tuvo la misma opinión y Azaña, en vísperas de la guerra, confesó: "El gran problema es que no hemos hecho una Constitución para todos los españoles".

¿Acaso son conscientes los que ahora desprecian nuestra Constitución y homenajean la republicana? La constitución de 1931, que fue aprobada sin referéndum y sin voto femenino, instauró un Estado sin libertad de educación y que lesionaba la libertad religiosa. Muchos independentistas catalanes de hoy, que se presentan ahora como fervorosos defensores de la constitución republicana, parecen desconocer que el art. 4 de aquella constitución decía que el idioma oficial era el castellano y que "a nadie se le podrá exigir el conocimiento ni el uso de ninguna lengua regional."

José Luis Rivera Arias
Grup Municipal Recuperem Barberà

Llibertat d'expressió: l'Alcaldessa ha de donar explicacions

Aquest article havia de servir d'homenatge a les persones que van defensar la 2a República i els valors republicans, i celebrar la moció en aquest sentit aprovada pel Ple, a iniciativa de Junts x Barberà. La defunció del company Lluís Ricart, i la denegació per part de l'Alcaldessa d'un local perquè es reunixi el CDR de Barberà del Vallès són motiu per parlar de llibertat d'expressió.

En Lluís Ricart, treballador municipal, periodista i persona d'esquerres, no va amagar mai la seva ideologia, però en el seu temps com a veu de Ràdio Barberà, va obrir els micròfons de l'emissora municipal a persones amb ideologies diverses. Des de les diferències, petites o grans, va defensar el servei públic i la llibertat d'expressió, què és el que han de fer els servidors públics. Des d'aquí el reconeixement del nostre grup i la nostra assemblea, i tot l'escalf per als amics i la família d'en Lluís. La denegació d'un local municipal perquè s'hi reunixi el CDR, després de mesos d'haver-se concedit, i sense que hi consti cap motiu per la denegació, és un tema molt greu. Els locals municipals no són de l'equip de govern, ni de l'Ajuntament, són de la ciutat, i el paper dels gestors municipals es facilitar que se'n faci un ús adequat i conforme als interessos generals. La llibertat d'expressió i el dret de reunió són fonamentals, i el paper de l'Administració és garantir-los per tots els mitjans possibles.

Si l'Alcaldessa, com hem conegut, ha denegat l'ús d'un equipament perquè qui es reunia era el CDR local, estariem davant d'un cas greu de censura política. Independentment de si estem més o menys d'acord amb el seu discurs o les seves accions, el CDR és un moviment format per persones de la nostra ciutat, que mereixen debat en llibertat, i fer-ho en un espai que és de tota la ciutat. L'Alcaldessa ha de donar explicacions, i en cas que el local s'hagi denegat per una qüestió ideològica, demanarem la seva dimissió. No és la primera vegada que s'utilitza l'alcaldia per posar per davant interessos partidistes, no oblidem el cas del tercer institut, però aquest cop estan en risc els drets de les persones del CDR, i també de la resta de veïns i veïnes, que mereixem uns governants que respectin i defensin els drets polítics més bàsics.

"L'Alcaldessa ha de donar explicacions, i en cas que el local s'hagi denegat per una qüestió ideològica, demanarem la seva dimissió"

Acords dels Plens Municipals

Durant els darrers mesos s'han anat celebrant les sessions plenàries ordinàries i, una extraordinària al mes d'abril, a l'Ajuntament. Entre els diferents temes debatuts aquest principi d'any en el Ple Municipal cal destacar l'aprovació definitiva del pressupost general, bases d'execució i plantilla de persona per l'exercici 2018.

També es van aprovar diverses mocions referents al 8 de març,

Dia Internacional de les Dones, la modificació de la forma de gestió per a la prestació del servei públic d'enllumenat públic i semaforia o, l'inici dels tràmits per la contractació del servei de neteja de determinats edificis i dependències municipals, entre d'altres.

Tots aquests acords i la resta es poden consultar a la web municipal www.bdv.cat.

A www.bdv.cat es poden consultar totes les actes aprovades pel Ple Municipal. A més, cal recordar que **Ràdio Barberà** emet en directe cada sessió del ple Municipal, tant per la **98.1 FM** com per internet, des de la seva web www.radiobarbera.cat. Una vegada celebrats, els àudios del Ple es poden consultar també a la web de l'emissora municipal.

L'Ajuntament de Barberà limita el pagament en efectiu

Des de l'1 de març de 2018 l'Ajuntament de Barberà del Vallès no accepta el cobrament en efectiu. La mesura es realitza per tal de dotar de més seguretat en els pagaments, així com de més transparència en l'activitat administrativa. Cal recordar que ja l'any 2012 es va aprovar la Llei 7/2012, de

29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en prevenció i lluita contra el frau, que ja limitava els pagaments en efectiu en determinades operacions i depenent del seu import.

**CENTRE VILA
BARBERÀ**

PROMOCIÓ OBRA NOVA

6 HABITATGES · 1 LOCAL COMERCIAL

Vine a viure a la Plaça de la Vila, al Centre de Barberà!

Informació:

 CLAU
Immobiliària

C. Pintor Murillo, 73
www.infoclau.com

93 718 57 89

R | H
REICARDI HOLDINGS